

Janez Jalen:

VRH

Tretja knjiga

ZOREČE PŠENICE

No, tega bo že držal na kratkem povodu.

"Ej, ko bi ne bilo črnolasih vzhodnjakov —!"

Ostrorogi Jelen je zaskrbljeno dvignil sivo glavo. Iz zamišljenosti ga je predramil rezeg žvižg sokola, ki se je oglašil na vrhu Rožnega hriba nekje. Jelen je sodil, da prav na razglednem brestu.

"S povešeno glavo ne bom zmogel prav nikogar." Ostrorogi se je mladostno vzravnaval in s trdnim korakom odhitel skozi meglo navzdol k stajam. Ustavil se je pri Izvedenem Lesarju. Dolgobrki možak je bil pravkar napel močno, iz črev sesukano tetivo, na najtežji lok, kar jih je bil doslej naredil. Sam je iz tisinega debela naklajal zanj palice, sam jih paril in krivil nad ognjem, sam jih obrezal in izgledil in sam trdo privezal na seženj dolgo najdaljšo palico, na nekaj krajšo srednjo in na zunanjo stran sredine še najkrajšo. Močno radoveden, kako se mu lok obnese, je bil Izvedeni že kar nestrpen.

"Kaj ne bo lok pretrd?" Ostrorogi nič kaj pridni ni zaupal novi vrsti orožja.

"Za navadnega bojnika utegne biti. Za najmočnejše pa ne. Bomo koj videli."

Lesar si je pritrdil v zapetj rokobran. Nato je položil na lok poldrugo lakat dolgo puščico z novo bronasto konico na koncu, se razkoračil in pričel vleči tetivo. Mišice na roki so se napete, se navalovile in postale trde kakor kamen. Izvedeni je premišljeno meril. Drnk! Zazvenela je tetiva, prek ravnine pa je švistnila puščica, udarila ob deblo oddaljene smreke in se za drugo dlan globoko zapičila v mehak les.

"Hm!" je zadovoljno prikimal Ostrorogi.

"Tak strel bi prebil tudi bronasto oglavnico," je ugotovil Lesar.

"Bi. Kar gotovo bi."

"Samo malo visoko lok nese. Treba ga bo še usmeriti."

"Dobro orožje," je pohvalil Ostrorogi novi lok in tudi sam segel po puščico, da ga preskusi. Tetive Jelen ni mogel nategniti do konca. V njegovih rokah ni bilo več polne moške moči. Cilj je pa zadel.

Zadovoljen s svojimi orožarji, se je poglavar vrnil čez led nazaj in skozi meglo na kolišče. Ne. Ne bo pričakal s praznimi rokami črnolasih vzhodnjakov. In četudi se ne spoprime z njimi, bo obilica dobrega orožja vseeno spregovorila tehtno besedo.

Cin, sin, cincidrin!

Prav k ognjišču, kjer si je grel premle ude, je slišal Ostrorogi Jelen pesem kovačev izpod Rožnega hriba. Dobro mu je bilo na gorkem. Zadremal je. Na bodalce, ki naj bi Presukanemu Lisjaku pripravilo trebuh, je pa kar pozabil. Se je pa zato tem skrbneje z njim ukvarjal Jasnooki Orel.

Brž ko je Ostrorogi odšel od orožarjev pri studencu pod Rožnim hribom, je Jasnooki odložil sekire in nabrusil lično bodalce, kakor še nikoli ni nobenega rezila. Da bi se pa Zvesta Črnoglavka sama ne ranila z njim, ko ga bo nosila skritega pod košuhovino, je naglo napravil še leseno nožnico. Potem je kar vrgel orožje in nabito polno torbo nase. Se mu je mudilo. Že tako kratek dan se je nagibal. Zavoljo megle bo pa na Veliko jezero še prej legla tema.

Jasnooki Orel si je spodaj na ledu navezoval koščne drsalke. Za njim sta prišla Grčavi Brest in Izvedeni Lesar. Oba sta mu branila, naj ne hodi sedaj na Plešivco. Razvneti mladeč pa ni hotel odnehati.

"Dobro pazi, da ne zaideš v megli," je opozoril Orel Brest. "Že vem, kako bom hodil."

"In ne obotavljaj se predolgo. Zvečer te utegnejo poditi volčje," je še bolj zaskrbljeno opomnil Izvedeni.

"Se jih ne bojim."

Jasnooki je vstal, se pognal po zasreženem ledu in zginitil v gosti megli.

Orel ni rekel v prazno, da ve, kako bo hodil. Je bil vse natančno prej preudaril. Od kolišča Ostrorogovcev do Turovcev res ni bilo ne tiru ne sledu, ko drug z drugim niti govorili niso. Je bila pa zato od Somovcev do Podplešivce steza gladko zdrasana. Celó v temi bi ne mogel zaleti z nje. Bi koj čutil pod nogami. Najprej poišče to stezo. Zato se ne sme spustiti na odprto jezero. Če gre pa nad izlivom Reke in vzdolž Strmega hriba, ne bo zašel.

Drs, drs, drs, so pele drsalke po zasreženem ledu. Megla je bila tako gosta, da se je Orlu zdelo, kakor bi plaval skozi noč. Prav! Ga vsaj nihče raz motišče Somovcev ne bo opazil. In pa Plešivci se bo laže približal.

Stoj! Jasnooki je obstal. Če ni zašel že predaleč? Tam na pravo roko je kolišče Somovcev. Glasove sliši in celo dim ovoha. Orel je zavil izpod Strmega hriba na jezero, kaj kmalu naletel na zdrasano stezo in se spustil v tek. Če koga sreča? Nič zato.

Kaj pa komu mar, kam gre. Morebiti prav na kolišče Vitorogega Ovna, kjer rastejo otroci Srni in Veverki, ki sta mu po očetu sestri.

Drs, drs, drs, skozi meglo prek nevidne planjave zamrzlega jezera.

Jasnooki je bolj slutil, kakor pa vedel, kdaj je predrsal preliv med obema otokoma. Spet se je ustavil in prisluhnil. Aha! Je že res. Psi lajajo. Ne more več zgrešiti.

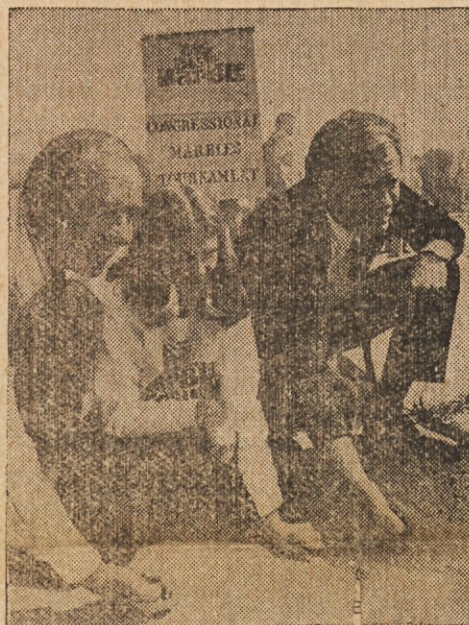
Megla je bila tako gosta, da se Orlu niti ni zdelo potrebno hoditi čez hrib Plešivce nad studenec. Stopil je kar na tej strani na trdino, si odvezal drsalke in odšel navkreber.

Bilo je že temno, ko je prispel v goščavo nad leščevjem. Zvesta Črnoglavka ga je že čakala v mladem smrečju. Bila sta se zmenila, da se prav ta večer snideta.

"Sem že mislila, da te ne bo." (Dalje prihodnjič)

KONGRESNIKI SO FRNIKULALI — V okviru televizijskega programa za otroke "Big Blue Marble" je bilo izvedeno tekmovanje v frnikolanju članov Kongresa ZDA. Na gornji sliki vidimo kong. Jamesa R. Manna (dem.-S.C.), ki je prišel v finale, na spodnji pa poklicne igralce, ki poučujejo kongresnike v igri.

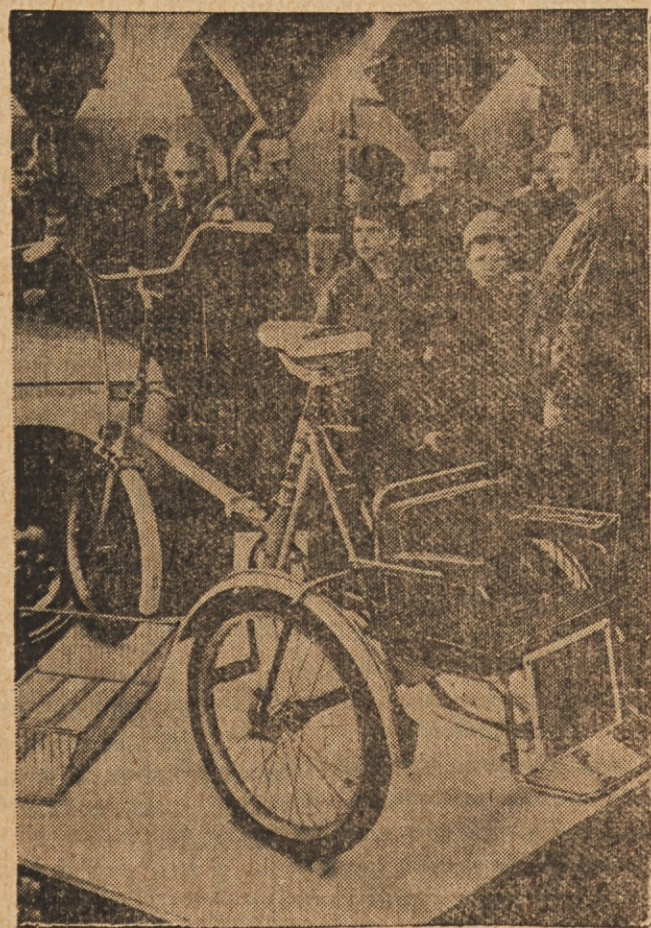

"Poglej, tukaj v Ameriški Domovini je zopet oglaševanih nekaj prav poceni predmetov!"

"Tako priliko je treba izrabiti, da se prihrani nekaj dolarjev."

"Pomni, draga ženica, vsak cent se pozna, ki ga moreva prihraniti."

"Zato vsak dan preglejva Ameriško Domovino, ne samo novice in drugo berilo, ampak tudi oglase. Trgovci, ki oglašujejo v Ameriški Domovini, je zanesljiv in pri njem kupujva."

MLADI IZNAJDI TELJI V ZSSR — Posnetek z razstave mladih iznajditeljev v Moskvi kaže tricikel s sedežem za otroka zadaj.

- Potovanja skupinska in poedinci
- Nakup ali najetje avtov
- Vselitev sorodnikov
- Dobivanje sorodnikov za obisk
- Denarne nakaznice
- Notarski posli in prevodi
- Davčne prijave

M. A. Travel Service

6516 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103
Phone 431-3500

V NADVSE BLAG SPOMIN

OB DRUGI OBLETNICI, OD KAR JE K SVOJEMU

STVARNIKU ODŠEL PO PLAČILO

JOŽE ŠTEPEC

Umrli je dne 5. avgusta 1974.

Število dvoje letnih dni, osamelosti in tuge veliki srčni žalosti, v preteklost se prelilo je.

Prehitro se poslovil si, mož prelubi, oče dragi, odšel si v daljine nebeske drage...

S cvetjem grob krasimo, in solze nam tuje niso: Pač radi bi živeli še v družine sreči.

Vendar si med nami: preko oblakov - sinjega neba — v ljubezni povezavi.

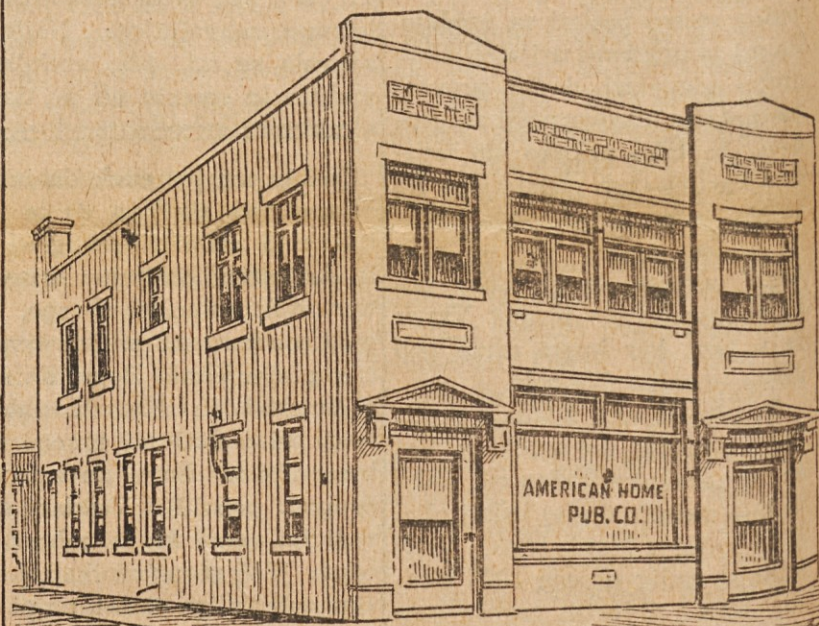
Vedno z nami govoriš, kakor preje, še živíš: preživela srečna leta, spomina so nam dota lepa!

Zalujoci:

JOZEFA — žena.

Otroci z družinami in bližnjimi sorodniki.

Cleveland, O. 5. avgusta 1976.

Za vsakovrstna fiskarska dela

se priporoča

TISKARNA AMERIŠKE DOMOVINE

6117 St. Clair Avenue

Cleveland 3, Ohio

tel. HE 1-0628

TRGOVSKA IN PRIVATNA NAZANILA

Vse tiskovine za društvene prireditve:

okrožnice, sporedi, vstopnice, listki za nakup okrepčil.

Spominske podobice in osmrtnice.

Najlepša izdelava - Prvovrsten papir - Hitra postrežba

NAROČAJTE TISKOVINE PRI NAS!

TRGOVSKE TISKOVINE - PRIVATNE TISKOVINE

Dragi naročniki!

Tiste, ki prejimate Ameriško Domovino po pošti, lepo prosimo, da nam vsaj dva tedna pred selitvijo sporočite svoj novi naslov. Tako boste list nepretrgoma redno prejeli, nam pa boste prihranili poštné stroške, kateri znašajo sedaj po 10 centov za vsako vrnjeno številko. Najlepša hvala za tozadevno sodelovanje!

Uprava